

bekeering te brengen. Het feit, dat velen jong sterven, en mits ze uitverkoren zijn, der zaligheid deelachtig worden (zie de Confessie), toont dit; maar wel, dat zonder generatie van het menschenlijk geslacht de Gratia Specialis niet zou hebben kunnen werken.

Daarvoor moest er een menschenlijk leven op deze wereld worden gecreëerd; hetgeen onmogelijk zou geweest zijn, wanneer de wereld na het insluipen der zonde direct aan de *barbaries infernalis* was overgegeven. Maar toch, en hierop valt bij den locus de Magistratu de nadruk, daarin vindt de Gratia Communis haar einddoel niet. De Gratia Communis is er niet maar alleen geweest om het optreden der kerk mogelijk te maken. Zóó wordt te kort gedaan aan haar eigenlijke beteekenis. Wel is waar was dit één der doeleinden, maar het was toch niet alle doel. *Er ligt achter de Gratia Communis nog een ander doel, waarom zij optreedt.*

Wat is dat dan?

Toen God de Heere die wereld, en op die wereld het menschenlijk geslacht schiep, heeft Hij daarin een wonderhoog en heerlijk organisme, het hoogste en edelste uit Zijn schepping tot aanschijn geroepen, en legde Hij in dat scheepsel de kiem van duizenderlei ontwikkeling en ontplooiing. In die schepping ligt niet alleen de zaligheid van een enkele ziel, maar ook op allerlei terrein van menschenlijk leven een ontwikkeling en krachtsontplooiing, in één woord, een reeks van mogelijkheden besloten, die aan het licht moeten treden *om de heerlijkheid van het beeld Gods, waarnaar die mensch geschapen was, te openbaren*. Al die talenten, krachten, gaven en charismata waren niet voor het genot van het menschenlijk geslacht zelf daarin gelegd, maar om in dat menschenlijk geslacht zooveel mogelijk de uitstraling van Gods heerlijkheid te doen schitteren.

Nu was door de zonde tweëerlei tegelijk bedreigd:

1° de zaligheid van 's menschen ziel,

2° de rijke ontwikkeling van al, wat God in het menschenlijk geslacht had ingelegd.

Ware nu de mensch na den val onmiddellijk ter helle gevaren, dan ware Gods geheele plan en gansch bestel met al dien rijkdom plotseling der absolute vernietiging prijsgegeven. Kortom, zou Gods plan met heel de schepping niet verbroken worden, dan moest de mogelijkheid gecreëerd, dat de doorwerking van den dood gestuit werd en de menschenlijke ontwikkeling in een historisch verloop naar buiten trad, en dit bewerkte nu de Gratia Communis.

Waar dit *dubbele doel* door de Gratia Communis bereikt is, daar zien we eindelijk bij de parousie des Heeren die twee ineenvloeien en eenerzijds al de electi, anderzijds al de schat van menschenlijke ontwikkeling in de heerlijkheid